

РЕШЕНИЕ

№ 406

гр. София, 25.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8501** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. Р. Г. срещу Решение № СОА20-РИ09-261 от 7.08.2020г на Зам. Кмет на Столична община.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради факта, че не било отговорено изчерпателно на част от въпросите по заявлението. Излага подробни доводи по кои точно въпроси е отказано предоставяне на информация. Моли да се отмени акта в частите в които е отказана информация и да се задължи ответника да предостави исканата информация по заявлението в цялост. Претендира разноски.

Ответникът – Зам. Кмет на Столична община чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли да се отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и на ответната страна, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление рег. №СОА 20-ЕВ01-435 от 24.07.2020г за достъп до обществена информация М. Р. Г. е поискала да ѝ се предостави наличната в Столична община информация относно приюта „Горни Б.“, стопанисван от ОП „Екоравновесие“ в 14 точки, с конкретно формулирани въпроси.

По повод подаденото заявление , Зам.кметът на Столична община е

поставил оспореното Решение № СОА20-РИ09-261 от 7.08.2020г с което е дал отговор, предоставил информация по всяка точка от заявлението.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му предоставени със Заповед N СОА17-РД09-1027 от 20.11.2017г. на кмета на СО, изменена със Заповед N СОА19-РД09-1412 от 11.10.2019г. Безспорно Столична община, чрез кмета и зам. кметовете е задължен по ЗДОИ субект съгласно чл.3,ал.1 ЗДОИ.

При издаването на оспореното решение, съдът не откри допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила които да са самостоятелно основание за отмяна.

Дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която "обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти." Обществената информация съгл. чл. 9 от ЗДОИ е официална и служебна. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията според чл. 11 от същия закон, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В случая, няма спор, че поисканата информация е обществена по смисъла на ЗДОИ. Спорът се свежда дали изчерпателно е отговорено на всеки въпрос от заявлението.

По въпрос № 1 : Разполагат ли помещенията за настаняване на кучета в приют „Горни Б.“ с вътрешни и външни отделения? Моля посочете броя на тези с вътрешно и външно отделение, както и броя на тези само с вътрешно и на тези само с външно отделение.

Отговорът на ответника е : Кучетата в приюта се настаняват в общи и единични заграждения / дворчета. Всички заграждения/ дворчета са снабдени с навеси и вътрешни помещения, представляващи конструкции от дървени плоскости.

Жалбоподателят твърди, че по този въпрос № 1 не е отговорено на запитването за броя на помещенията. В действителност в т.1 не е посочено изрично броя на помещенията. Отговор на този въпрос обаче, се съдържа в т.3 , т.4 и т. 10 от Решението, а именно: „Загражденията/дворчетата за групово настаняване на кучета са групирани в 21 навеса, с по 8 заграждения/дворчета“ /т.3, изр. второ/ и „В приюта има изградени 195 заграждения/ дворчета за единично настаняване на кучета... и 21 навеса с по 8 заграждения / дворчета за групово настаняване на кучета“/т.4 и т. 10 /.

При така посоченото, въпрос на аритметично действие- събиране е да се изчисли броя на помещенията. Ето защо, съдът приема, че противно на доводите на жалбоподателя броя на помещенията е конкретизиран.

По въпрос № 2 : Какви са размерите на вътрешните отделения в метри? Да се посочи всяко поотделно, и дали е само вътрешно или комбинирано с външно.

Отговорът на ответника е: Вътрешните помещения, представляващи конструкции от дървени плоскости са с размери 800/1250/ 1000 мм- за единично настаняване на животни ; 1580/ 1250/1000 мм, 1580/ 1250/ 800 мм и 2200/ 1250/ 1100 мм за групово настаняване на животни.

Жалбоподателят твърди, че въпреки, че били дадени три размера на помещения за групово настаняване не било посочено точно за всяко поотделно, както и дали помещенията са само вътрешни или комбинирани с външни. Съдът намира, че отговорът напълно съответства на зададения въпрос № 2. Изрично са диференцирани размерите на помещенията за вътрешно настаняване – единично и групово, така както е поискал заявителя „да се посочи за всяко поотделно“, тоест поискал е да бъдат разграничени по размери тези за единично и за групово настаняване, а не както твърди впоследствие в жалбата всеки един от размерите за групово настаняване да бъде едва ли не съотнесен към отделно помещение. Така определения начин на словообразуване на въпроса в писмения текст на заявлението води именно да този смисъл , възприет и от ответника. Като се има предвид и описанието на помещенията/отделенията в отговора на въпрос № 1, че всички заграждения / дворчета са снабдени с навеси и вътрешни помещения, то ясно е че става въпрос , че отделенията с посочените размери са комбинирани с външни. В приюта няма само вътрешни отделения, към всички тях има навес и заграждение/ дворче. Последното е относимо и към възражението на жалбоподателя по първия отговор, че не били посочени броя на помещенията само с вътрешно и само с външно отделение. Такива няма, всички са комбинирани с вътрешно и външно отделение.

По въпрос № 3: Какви са размерите на външните отделения в метри? Да се посочи всяко поотделно, и дали е само външно или комбинирано с вътрешно.

Отговорът на ответника е: Загражденията/ дворчетата за единично настаняване на кучета са с размери 6,23 кв.м., а за групово настаняване са групирани в 21 навеса с по 8 заграждения/ дворчета, всяко от които с размери между 51 кв.м. и 53 кв.м.

Възраженията на жалбоподателя са аналогични на тези по въпрос № 2. И тук съдът намира, по същите съображения които изложи по -горе относими към въпрос № 2, и намира за ненужно да преповтаря, че ответникът е отговорил изчерпателно и пълно на въпроса, така както е зададен и в съответствие с вложения в него смисъл. Разграничени са размерите на външните отделения за единично и групово настаняване, и безспорно е, че отделенията са комбинирани с вътрешни.

По въпрос № 4: Каква е общата квадратура на помещенията за настаняване на кучетата в приюта?

Отговорът е : В приюта са изградени 195 заграждения/ дворчета за единично настаняване на кучета с размери 6, 23 кв.м. и 21 навеса с по 8 заграждения / дворчета за групово настаняване, всяко от които е с размери между 51 кв.м. и 53 кв.м.

Жалбоподателят твърди, че не било ясно как се отразява на изчислението на общата площ 21-те навеса. Съдът отново подчертава, че въпрос на аритметични действия - събиране и умножение е изчисляване сумарно общата квадратура на помещенията.

Въпросът е свързан с площта на помещенията, тоест загражденията/ дворчетата и прилежащите към тях вътрешни помещения, били те за единично или групово настаняване, не и с навесите с които те са снабдени. Щом като е дадена информация за броя на загражденията /дворчетата и площта на всяко от тях,

с прилежащите вътрешни помещения, то посредством събиране и умножение се изчислява общата площ, което не би затруднило по никакъв начин жалбоподателя от гл.т. знания присъщи на всеки човек.

По въпрос № 5: От какъв материал е покритието на стените и подовете на помещенията, за всяко поотделно?

Отговор по този въпрос: Всички стени и подове на помещенията имат покритие от непропусклив и нехигроскопичен материал.

Съдът отново не приема за основателни възраженията, че не би даден отговор на въпроса. Ясно е посочено, че стените и подовете са направени така, че да не пропускат, да не всмукват и поемат влага. Въпросът не е свързан с конкретна марка, конкретен вид, респ. модел на материал /напр. грунд, боя, лепило/. От отговора напълно става ясно, че строителните работи са изпълнени така, че да се предотврати кондензирането на влага във всички помещения.

По въпрос № 6: Как е осигурено изкуственото осветление в затворените отделения?

Отговорът е: Изкуственото осветление е осигурено посредством електрически проводници, електрически прекъсвачи и електрически тела, включени към мрежата за ниско напрежение на [фирма].

Противно на доводите на М. Р.Г., съдът намира, че изчерпателен е отговора по какъв начин е осигурено осветлението. Изкуствените източници са технически устройства с различна конструкция и различни способности за преобразуване на енергията, основното предназначение на които е получаването на светлинно излъчване. В отговора на въпроса изрично е посочено наличието на осветителни тела, които в комбинация осигуряват необходимата светлина в затворени пространства.

По въпрос № 7, 8 и 9: отговорите за изчерпателни и пълни и М. Р.Г. няма възражения.

По въпрос № 10: Какви са размерите в метри на вътрешното и на външното отделение на всяко едно помещение, в което са настанени повече от едно куче, като се посочи за всяко поотделно?

Отговорът е, че в приюта има 21 навеса с по 8 заграждения /дворчета за групово настаняване, всяко от които е с размери между 51 кв.м. и 53 кв.м. Вътрешните помещения, представляващи конструкции от дървени плоскости са с размери 1580/1250/1000 мм, 1580/1250/800 мм и 2200/1250/1100 мм за групово настаняване на животни.

Отново не се споделят доводите, че не са посочени размерите за всяко поотделно. Изрично са конкретизирани размерите на вътрешното и външното отделение на помещенията за групово настаняване на кучета.

По въпрос № 11: Колко кучета са настанени във всяко едно помещение?

Отвѣтникът дава следната информация: В 90 % от помещенията са настанени между 7 и 8 кучета. В останалите 10% има настанени, както по 5 броя кучета, така и по 10 броя в зависимост от големината и характера им.

Съдът намира, предвид, че броя на кучетата настанени в приют се променя непрекъснато поради различни причини, тоест не е константна величина, то отговорът е достатъчно конкретизиран чрез даденото процентно съотношение на помещенията и брой животни. Като се знае и общия брой помещения в приюта и отговора на този въпрос, то би могло да се прецени дали капацитета му е надвишен. Именно в тази връзка са възраженията на жалбоподателя, че не би могъл да прецени запълнен ли е

капацитета.

По въпрос № 12,13 и 14 М. Р. Г. е получила изчерпателни отговори и няма възражения.

С оглед изложеното, съдът намира, че изцяло е удовлетворено искането на жалбоподателката по подаденото заявление, получила е отговори /информация/ на зададените въпроси с позитивен акт. С процесното решение е разрешен достъп до исканата информация, същият не е формален, и дава по същество отговор на поставените въпроси. Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и неговата цел. Целта на Закона за достъп до обществена информация е с получаването на исканата информация, гражданинът да може да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. В настоящият случай тази цел се постига посредством запознаване на заявителя с исканата информация.

Поради гореизложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на жалбоподателя не се дължат разноски. Ответникът не е заявил претенция за присъждане юриск. възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. Р. Г. срещу Решение № СОА20-РИ09-261 от 7.08.2020г на Зам. Кмет на Столична община.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: